

De Boliviaanse opstand is een steunpunt voor de strijd tegen het Akkoord van Vrijhandel van de Amerika's (ALCA). Voorzien om eind 2005 in voege te treden, zou dit multilateraal akkoord alle Amerika's van Alaska tot Vuurland omvatten.

Door de verbreding van het Noord-amerikaans Akkoord (Alena , dat Canada, de VS, en Mexico omvat sedert 1994) wil men het akkoord verruimen. Opening van de grenzen aan de financiële stromen, privatisering van de openbare diensten, overwicht van het recht van de multinationals op dat van de staa , zijn er de fundamenteën van. Alca eist zelfs pietluttig respect van de structurele aanpassingsplannen van het IMF en de Wereldbank. Een werkelijke veroordeling tot de doodstraf voor de nationale economieën van de arme landen. De ervaring met Alena toont het gevaar van zijn uitbreiding aan het geheel van het continent. Sedert zijn in diensttreding heeft Mexico 200.000 jobs verloren, terwijl dat het minimum salaris met 25% verminderd is. Prioritair voor de sociale bewegingen van LA, is de strijd tegen ALCA gebonden aan alle antiliberale mobilisaties.

In Bolivië zijn het de inheemse naties, die van Quechua en Aymara, die de strijd leiden op de meest vastberaden wijze. De centrale plaats van de inheemse naties in deze strijd bevindt zich in Ecuador, of nog in Chiapas met de opstand van Zapatisten op 1 januari 1994, dag dat de Alena in voege is getreden. Voor de inheemse bevolkingen , is de notie van collectieve eigendom van het territorium essentieel. Dikwijls gemeenschappelijk beheerd, beschouwd als een levend milieu waarvan de biologische coherentie dient gerespecteerd te worden, kan de grond niet te koop zijn. Dikwijls levend van een weinig productieve landbouw, zijn de inheemsen een van de eerste slachtoffers van de liberalisering van de handel in landbouwproducten. Deze sterke bewustwording verklaart de massieve mobilisatie van Aymara boeren van de Hoogvlakten tegen de uitvoer van Boliviaans natuurgas. Zij vertegenwoordigt terzelfdertijd een hoop: die om overeenkomst te bouwen tussen de sociale bewegingen van afhankelijke landen en de andersglobalistische strijd, die nog teveel beperkt blijven tot de rijkste landen.